

Motion till riksdagen 2013/14:Ju222

av Irene Oskarsson (KD)

Bekämpandet av barnsexhandeln

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om nationell bekämpning av barnsexhandel.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utverka högre straff för brott mot sexualbrottslagstiftningen.

Motivering

I Sverige är barnsexhandel ett obehagligt men etablerat faktum. Kontakter tas på nätet över hela landet. Förövarna beskrivs av polisen uppvisa rovdjursbeteende, de vill ofta förnedra och göra illa sina minderåriga offer som utlopp för sina perversjoner. Männerna som utnyttjar barnen är i regel enstöringar med svagt socialt kontaktnät. Det svaga sociala kontaktnätet gör också männen mer farliga då de har lite att förlora och färre hämningar.¹

Under sensommaren uppmärksammade Sveriges Radio verksamheten genom att fingera en sexannons av en fjortonårig flicka. Annonser fick hundratals svar av män som sökte sexuell kontakt. För en flicka som fyllt femton innebär en fullbordad sexuell kontakt rättsligt sett inte våldtäkt. Enligt polisen bidrog detta till att reducera antalet sexuella förslag för den fjortonåriga annonsören.

Idag arbetar två poliser inom Stockholmspolisens prostitutionsgrupp för att bekämpa verksamheten. De är begränsade till Stockholms länsdistrikt och får endast operera i länet. Sexhandeln med minderåriga kan konstateras över hela landet, resurser i form av koncentrerade insatser saknas dock. En ny landsomfattande polisorganisation sjösätts januari 2015. De förändringar som genom-

¹ Sexköp av barn leder sällan till fängelse (Dagens Nyheter 2012-05-07).
<http://www.dn.se/sthlm/sexkop-av-barn-leder-sallan-till-fangelse/>.

Fel! Okänt namn på

förandet av den nya polisorganisationen innebär bör också inkludera att inlemma och förstärka den arbetande gruppen i Stockholm med Rikskriminalpolisen. I likhet med hur Barnpornografigruppen arbetar ger ett nationellt mandat bättre förutsättningar att beivra de kriminella nätverk som verkar oberoende av länspolisgränser.

Enligt statistik från Brottsförebyggande rådet under åren 2006–2010 anmäldes 175 fall av köp av sexuell handling från minderårig i Stockholms län. Endast sju ledde till fällande dom, i ett av fallen ledde domen till fängelse. Totalt under tidsperioden har 26 av 542 anmälningar lett till fällande dom. Fyra av dessa har lett till fängelsestraff.

De inadekvata resurserna hos polisen tillsammans med den dystra uppläringsstatistiken ger ett signalvärde till förövarna att de sällan riskerar några påföljder för sina handlingar. Den låga straffpåföljden ger också en beklaglig signal till offren, där ringa straffproportioner upplevs som kränkande i relation till skadan offren lidit. I de fall minderårigas vittnesmål getts ringa vikt, utestängs dessutom drabbade barn ytterligare från rättslig upprättelse.

En beklaglig domstolspraxis går också att utläsa från domarna där till exempel alkoholproblem och psykiska störningar ses som förmildrande omständigheter vid straffutmätning.

Den resurstilldelning som idag görs i bekämpningen av barnsexhandel är otillräcklig. Att höja ambitionerna för bekämpningen bör vara prioriterat i resursfördelningen inom polisorganisationen.

Regeringen skärpte ett flertal straffsatser för sexualbrott mot minderåriga 2005. Under året har också en lagrådsremiss föreslagit förlängda preskriptionstider för sexualbrott mot minderåriga. De skärpningar av sexualbrottslagstiftningen som regeringen infört har dock inte i tillräcklig omfattning gett avtryck för att avskräcka den typ av brott som motionen behandlar. Då uppföljningen av brotten i straffutmätningen präglas av förmildrande omständigheter bör därför övervägas att höja minimistraffen för brottrubriceringar gentemot barn i sexualbrottslagstiftningen.

Stockholm den 29 augusti 2013

Irene Oskarsson (KD)